

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

(Storeunde, Nils)

Vise

om

Nils Storeundes Død.

Straffange i Bergens Slaveri.

Mel. Naar Solen tænder sine Straaler.

For nylig indtraf en Ulykke,
Som før ei fleet er i vort Land;
Den vækket har en stor Uhygge,
Saavel blandt høi som simpel Stand.

V box 22:654

En Fange med Livet maatte bøde,
Her udi Bergens Slaveri;
Thi man ham sproitede tilbøde,
For Ansvar vel neppe man er fri.

I Brede havde han brugt Munden,
Dg slemst paa Veie han vel tog;
Men Broden var ei stor i Grunden
Et stort Ansvar man sig paadrog.

Han haarde Straffe maatte bøde,
Dog trodsig var hans stive Sind;
Med Godt man burde søgt ham bøde, —
Men af! nu blegned er hans Kind.

Han havde fat i Jern og Lænker,
Saamangen Time af sit Liv,
Jeg gyser naar jeg derpaa tænker,
Han faldt som sonderbrudte Siv.

Ja tidlig han som en Forbryder,
Paa Lastens Dei var vandret frem;
Dog først da Døden kom, — fortryder
Han Vandringen her saa slem.

Vel var han kun en stakkels Fange,
Prisgivet udi Dom'res Magt,
Dog for sin Straf han var ei bange, —
Om ham stod en ushyelig Vagt.

Man Vand fra Slangen paa ham satte,
I firtti Minuter han mon staa;
Hans Lidelser kan man ei fatte,
Dg nu hans Kraft man saa forgaa.

Man løste nu de bundne Hænder,
Men Livets Traad den var kun kort;
Man sløbet havde Lovens Tænder,
Men Livet tog man ogsaa bort.

Hvad Indtryk maatte det vel gjøre,
Paa dem, som der paa Stedet var,
Da de af Slaven fik at høre,
Det Forbøn han for Gud frembar:

Beslign Du Dem som mig har rovet,
Det Liv som Du mig engang gav;
Tilgiv Dem som har Dig bedrovet,
Dg som mig gav en tidlig Grav.

Siig hvem er nu mest at beklage,
Den som gik bort til Gravens Ro,
End dem som her nu staaar tilbage
Hvor Sjælekval har fæstet Bo.

(Eftertryk forbydes).

Barndomsmindet.

Egen Mel.

Kjære Barndomstid, jeg dig begræder,
At du er flygtet, kommer aldrig atter.
:; D søde Tid, da jeg saa lykkelig var,
D min Barndoms glade fly'de Dar'. :;

Jeg som her ofte mange Gange
Dyttet' glad til Fuglens Jubel-Sange.
:; Det var Ushyldighed og Glædens Tid
Udi mit Hjærte bo'de Ro og Fred. :;

Men med Sabnets Taare i mit Die
Sender jeg et Suk op til det Høie,
:: Beder Gud, han i mit arme Bryst
Vil skænke atter samme Fryd og Trøst. ::

Thi dit Navn jeg nævner mange Gange
Dmt jeg nævner det i mine Sange.
:: Ja, du er mit alt paa Jorden her,
Mor og Far og Søster, Broder, kjær. ::

Siden jeg og paa min Pige tænker
Dg en Taar' udi mit Die blinker.
:: Ja jeg elsker, jeg tilbeder dig
Dg maa du og kjærfuldt elske mig. ::

O send mig da med Vindens Susen
Gid en Hilsning og med om Fortjæning.
:: Vil jeg nævne da dit dyre Navn
Tro mig, ete dig ind ved min Varm. ::

Haand-Ørgler

og Lireklasser istandsættes af Theodor Rose, Markeveien
(Harber Jønsens Hus)

Sammefieds foresindes et stort Udvalg af Viser, Spaa-
bøger, Drømmebøger, Brevbøger, Historiebøger, Strønebøger
fra 2, 4, 6 og 8 f og til høiere Priser. Rykke- og Tem-
peramentsblade m. m. m.

Handlende erholder stor Rabat.

[Bergen] u.å.